

Paal 83

Misdaadroman

Paal 83

Theo van der Smeede

Schrijver: Theo van der Smeede

ISBN: 9789464481488

Foto's: Theo van der Smeede

Belangrijke personenlijst achterin

1ste druk

2023

© Theo van der Smeede

Uitgever: Brave New Books voor gedrukte boeken

<https://bravenewbooks.nl>

Introductie

Een 18-jarige vrouw is relaxed door haar gymnasiumstudie heen gewandeld met hoge cijfers voor talen. De rijke geschiedenis van Italië boeit haar, ze hoopt daar ooit te kunnen werken. Ontvoering verandert haar leven van onschuld in een keiharde werkelijkheid. Gerda Kuis, politiecommissaris in Den Haag, leidt het onderzoek. Kortgeleden is de vrouw van één van haar inspecteurs door een wraakzuchtige crimineel doodgereden. Een jonge Nederlandse vrouw wordt landgoedmanager op Sicilië. Ze ontdekt dat haar werkgever niet alleen bekend staat als gerespecteerd zakenman in graan, olijfolie en wijn.

Voorwoord

Hallo lezer,

Mijn naam is Theo van der Smeede.

Ik ben de schrijver van deze misdaadroman.

Misdaad kent vele gezichten. Bedrog, moord en roof vinden de meesten van ons in- en inslecht. Interessant en soms zelfs romantisch zijn misschien wel de hechte vriendschappen die ontstaan. Tijdens een rondreis op Cuba heb ik geleerd dat er meestal niet één simpele waarheid is. In het westerse nieuws kwamen de slechte kanten aan bod, op Cuba ging het met name over de heilstaat. De heldenverering van José Martí, Che Guevara en Fidel Castro, gratis onderwijs en gezondheidszorg... Het kon niet op. Daarom heb ik in deze roman verschillende kanten van misdaad aan bod laten komen. Meedogenloos worden misdaden gepleegd terwijl liefde en romantiek ook meespelen. Het verhaal is fictie met een vleugje realiteit gebaseerd op mijn eigen ervaringen.

Wraak

Zijn vriendin belt: 'Ik haal je op, kan je zelf zien dat 't eindelijk gebeurt.'

Besef wat ze bedoelen met zoete wraak.

Aan de andere kant is 't luguber..., denkt hij.

1

Tijdens de 2de wereldoorlog werden Siciliaanse misdadigers verjaagd door Mussolini. Daarna werden ze vervolgd onder druk van bevolking en klokkenluiders. Het is 1997. Theo Sgomerra wil in het ontstane gat duiken. Hij is de zoon van Bruno Sgomerra, eigenaar van Landgoed Nido d 'Aquila (Adelaarsnest). Theo denkt aan zijn ma Rina: zeven jaar oud was ik. Vergeet de dag niet dat ik voor de spiegel in de badkamer stond en onze hulp in de huishouding mijn haar kamde. Ze vertelde me dat ma was overleden. Pa was al die tijd mijn steun en toeverlaat. Hij heeft me ook gigantisch geholpen tijdens mijn studie. Beiden wonen gescheiden van elkaar op het immense stuk grond dat pa in de loop van de tijd kon aankopen. Aan het begin van zijn carrière in de misdaad maakte Theo Sgomerra grove fouten. Zeer ambitieus schreef hij bijvoorbeeld een bestuurder aan: We willen een aanzienlijke bijdrage doen in uw verkiezingskas op een rekeningnummer van uw keuze. We stellen het op prijs als we de aanbestedingsregels niet hoeven te volgen. Ik gebruikte daar één van m'n eerste e-mails voor, denkt hij. Ik weet nog dat de man laaiend belde: hoe stom denk je dat ik ben? Je denkt toch niet dat je mij op deze manier kunt omkopen? Onguur stuk vreten. Theo is van nature een koele, wordt zelden kwaad. Hij beschouwt zijn fouten als leermomenten, accepteert kritiek. Vooral de woorden "op deze manier" bleven lang na resoneren.

Na een aantal mislukte pogingen vindt hij dat het tijd wordt voor professionele begeleiding. Zijn plan is om don Leonardo Scarrio te bezoeken, de laatst overgebleven topper van de ouwe garde. Don Scarrio stamt af van Romeinse adel. Zo'n honderdvijftig jaar geleden verhuisde zijn familie naar Sicilië. Naast de vruchtbare grond voor agricultuur, vonden ze het gedrag van autoriteiten ook gunstiger voor het opzetten van een zakenimperium. Don Scarrio straalt warmte uit, terwijl zijn statige uiterlijk ook een natuurlijk respect afdwingt. Iedereen benadert hem met de nodige achting. Hij is altijd tot in de puntjes gekleed, heeft nog een volle kop met haar en een borstelige snor. Hij woont op Landgoed Falco (Havik). Het landgoed is extreem goed beveiligd; zijn terras en huis zijn zelfs bestand tegen granaten die mogelijk door drones worden afgeworpen. Ervaring heeft hem geleerd dat hij zich beter indekt. Hij grapt wel eens over een bekende maffiafilm waarin iemand om zeep wordt gebracht met de mondelinge toevoeging: 'Het is niet persoonlijk, puur zakelijk.' Hij vertrouwt iedereen tot de deur, heeft toch een goede relatie met zijn naaste partners en medewerkers.

2

Hij loopt naar pa's huis ter voorbereiding van zijn bezoek aan don Scarrio. Pa heeft me verteld over de don's adellijke afstamming. Iedereen spreekt hem aan met zijn titel met uitzondering van pa. De don wuift elke poging van pa altijd weg: 'Bruno, echte vrienden gebruiken geen titels.' Ze werken al zo lang samen. Don Scarrio heeft pa meerdere malen financieel gesteund. Pa stelde opslagruimte ter beschikking, verleende ook andere diensten. Buiten de hechte vriendschap en samenwerking, waardeert don Scarrio onze leveranties van olijfolie, schapenkaas en wijn.

Bruno vertelt Theo dat de don jaren terug ernstig werd bedreigd door concurrenten: 'Hij kwam terug van een zakenreis, hoorde dat er verdachte personen stonden te posten bij zijn huis. Op de veerboot keek hij oplettend naar de aanlegsteiger. Daar stonden een man of tien. Na kort overleg met z'n beveiligers liep hij naar een ambulance aan boord van de pont, gooide een pak bankbiljetten door het open rechterzijraam, stapte achterin. De patiënt was niet in staat hem waar te nemen, gaf geen kick. De vrouw ernaast schrok; ze kon geen woord uitbrengen. Mevrouw, zei hij. Ik begrijp dat 't niet helpt bij de genezing van uw metgezel, maar wilt u dit alstublieft accepteren als bijdrage in uw medische kosten. Hij gaf haar ook een pakketje biljetten. Don Scarrio zei toen harder: dit is een noodgeval. Wilt u mij alstublieft helpen. De twee broeders besloten: mevrouw, als u 't goed vindt, dan helpen we deze heer. Prima hoor. Dank u wel voor uw gulle gift meneer, we kunnen uw geld goed gebruiken, zei ze. Z'n beveiligers werden meegenomen naar een busje op de kade. Die lui vroegen: waar is de don? Vanaf Vibo Valentia doorgereisd naar Rome, zeiden ze.' Bruno pauzeert even, vertelt dan verder: 'De beveiligers van de don werden 't busje uitgetrapt als oud vuil. Afrijdende auto's werden gecontroleerd; de achterdeur van de ambulance ging open. Een aanvaller trok ruw het laken weg. De patiënt reageerde niet. Dicht bij de deur zag hij een vrouw, ze huilde, hield de hand van de patiënt stevig vast. Achter haar een ambulancebroeder. De andere zat achter 't stuur. De ruimte tussen brancard en tussenschot werd gecontroleerd; de inbreker zag niet dat de brancard iets verhoogd was. Brommend en scheldend gooide hij de deur achter zich dicht. De ambulance reed naar de polikliniek. Onze transporteur heeft de don netjes opgehaald. Hij hield zich bij ons schuil totdat-ie zijn bewaking op orde had.'

Theo: 'Spannende gebeurtenis pa.'

Don Scarrio kent Theo van feestjes op het landgoed. Waardeert de continuïteit van diensten. Theo heeft inmiddels het landgoedbeheer overgenomen van zijn vader.

Landgoed Havik: ik hoop dat-ie zijn diensten komt aanbieden, denkt don Scarrio. 'Chissà (Wie weet),' mijmert hij. Theo is onderweg naar het landgoed. Op twee kilometer afstand bewakers, autodeur aan de weg dicht, andere open. Twee man staan voor de deuropening, geen wapen te zien. Theo weet dat aanvalswapens voor het grijpen liggen. Hun favoriete Beretta 1934 pistolen houden ze verborgen onder hun jasje, achter de broekriem. Een hoge muur rond het landgoed wordt onderbroken door een zwaar uitgevoerde dichte stalen toegangspoort. De bewakers voor de poort weten van zijn komst, ze kijken toch vol argwaan. De toegangspoort wordt geopend, de bewakers sommeren hem naar binnen. De poort sluit. Hij staat stil tussen twee identieke dichte poorten. Een man nadert vanaf de zijkant, steekt een spiegel onder de auto, loopt rond, neemt de tijd. Zijn collega houdt een Thompsonpistoolmitrailleur in de aanslag, wijsvinger om de trekker. Theo moet blijven zitten. Denken die lui dat ik hier ben om onze grootste vriend op te blazen? 'Deuren, kofferbak en motorkap openen alstublieft.' De binnenkant wordt geïnspecteerd. Na het karwei kijkt het stel een stuk vrolijker. 'We vertrouwen u meneer Sgomerra, maar je weet nooit wat onverlaten met uw auto hebben gedaan. Komt u verder meneer.'

'Ja, dat is ook zo. Mijn auto's staan weliswaar in de garage, maar 100%... Goed dat jullie zo minutieus inspecteren.' De tweede poort gaat open. Ga ik anders doen na overname van meneer Scarrio's business. Wil me absoluut niet constant hoeven te verbergen achter een gewapende guardie. Da's geen ontspannen leven. Ik zorg ervoor dat men mij alleen kent als gerespecteerd zakenman. De man met Thompson zegt: 'De auto rechts naast de toegangspoort parkeren alstublieft.' De twee mannen begeleiden hem naar de grote witte villa. Onderaan de trap posten ze zich aan beide zijden. Theo loopt door de metaaldetector de rondgedraaide marmeren trap op. Don Scarrio zit ontspannen boven op het gigantische terras met zwembad en granaatbestendige overkapping. Eenmaal boven ziet Theo dat de balustrade is voorzien van kogelvrij glas. Op een witte marmeren tafel staat een uitgebreid buffet. Erboven een parasol in de kleuren van de Siciliaanse vlag, wapperend in een zwak briesje. Don Scarrio staat op, omhelst Theo, wijst hem op een stoel dicht bij het buffet.

'Siediti ragazzo mio (Ga zitten mijn jongen).'

Don Scarrio zegt: 'Jullie schapenkaas is heerlijk dit jaar; de kaas heeft genoeg hardheid, is niet te jong, lekker romig. Mamma Magdalena Trentino heeft net verse cannoli gebracht. Haar ricottacrème kan niemand namaken. De wafelrolletjes eromheen zijn heerlijk knapperig. Magdalena's dochter Hendrina helpt haar ma al van jongs af aan, dus de continuïteit is gewaarborgd. Ze hadden een brood- en banketbakkerij vlak bij de Normandische kerk Santo Spirito in Palermo. Mama Trentino heeft me wel eens verteld dat Hendrina van jongs af aan geobsedeerd is door de opstand tegen de Fransen. De opstand begon op 30 maart 1282 voor de ingang van deze kerk. Volgens Hendrina had haar familie daar iets mee te maken. Ik weet niet of je haar kent maar het is echt een leuke meid met pit. Gelukkig zijn ze hiernaartoe verhuisd. Tast toe ragazzo.'

Theo reageert niet op het aanspreken met jongen, denkt: de don bedoelt 't vriendelijk.

Don Scarrio helpt hem bij zijn eerste stappen in de internationale business. De volleerde professional neemt basale fouten met hem door, legt uit hoe deze te voorkomen. Hij zegt: 'Een mens moet blijven leren totdat-ie erbij neervalt ragazzo. Anders had ik hier niet meer gezeten.' De don is blij met Theo's verzoek, denkt: goed teken dat-ie m'n ervaring en kunde respecteert. Sinds die ontmoeting hanteert Theo strikte privacyregels: hij zorgt altijd voor een soort vierde dimensie tussen hem en zijn contacten. Hij toetst continue zijn communicatiemethoden aan technologische ontwikkelingen. Doet ook het uiterste om zijn contacten uit de wind te houden. Zijn eerste opdracht is het uitbreiden van het productienetwerk in Zuid-Amerika. Inmiddels leidt hij de internationale business in consultatie met de don. Don Scarrio en zijn vader Bruno genieten steeds meer als pensionado's. Theo gaat af en toe op bezoek bij wereldwijde productielocaties en zakenpartners. Hij is altijd voorzichtig bij de benadering van autoriteiten. Een aantal wetsdienaren zitten voor 100% in the pocket, anderen houdt hij op afstand. Moeilijk navolgbare communicatiekanalen worden goed onderhouden.

Hendrina Trentino en Theo Sgomerra kennen elkaar inmiddels al een tijdje, zelfs al van voor zijn scheiding. Hij was direct tot over zijn oren verliefd. In het begin beperkte het zich tot vriendelijk gedagzeggen, een praatje over koetjes en kalfjes. Een charmante en leuke vent, dacht ze. Wel een beetje oud, gauw twintig jaar verschil. Maar ja...

Hij moet weer aan die deels ongelukkige periode in 2009 denken: Lucia is eigenlijk de schuld van alle ellende destijds. Mijn lieve Lorenzo was net acht geworden, kwam voor het laatst. Hij zei: jij hebt mama bedrogen door net te doen of je een nette zakenman bent. Hoe kon je? Ik kom alleen m'n spullen halen, daarna zie je me nooit meer. Hij pakte alles wat hij ooit van haar kreeg in een koffer, liet m'n cadeaus liggen. Zelfs zijn favoriete computerspellen gingen niet mee. Ik hoop dat je ooit gestraft wordt voor je misdaden, zei-ie ook nog. Kwam hard aan. Ik stond 'm na te kijken in de deuropening. De grappa hielp me verder de vernieling in. Lucia accepteerde alleen geld voor Lorenzo's opvoeding en opleiding. Ik had graag gezien dat ze m'n aanbod, haar goed bedeed de scheiding in te laten gaan, had geaccepteerd. Geld voor Lorenzo moet uit de opbrengst van 't Landgoed komen, zei ze. Ik wil geen stuiver van je criminele geld. Ik wil ook dat hij Bruno's landgoed erft. Prima voorwaarde, testament daarop aangepast. Weet nog dat zelfs Hendrina me niet kon troosten. Ze had met een vriendin afgesproken voor een rondleiding in Palermo's Teatro Benno. Morgenavond na 't werk kom ik, zei ze. Later vroeg ik naar haar ambities. Hendrina vertelde me over haar plan om in haar moeder's voetsporen te treden. Ze zei: mamma wil haar business graag aan mij overdragen. Nu nog zien of de bank over de brug wil komen. Ik bood aan om de investering te doen, doe ik graag voor je, zei ik toen.

Hendrina is nog steeds dankbaar voor de hulp, is blij met haar eigen brood- en banketbakkerij. Hendrina en Theo hebben een latrelatie, zij woont boven de winkel, hij op Landgoed Nido d 'Aquila. Trouwen wil ze niet. Recentelijk zei ze nog: ik ben net zelfstandige geworden, dat wil ik graag zo houden. En..., zeg nou zelf, het is toch veel spannender zo... Tja, denkt Theo: wat mot ik daar nou tegenin brengen? Misschien heeft ze wel gelijk. En ze heeft haar eigen kamers in mijn huis, is toch vaak in m'n buurt. In Theo's huis onderhoudt Hendrina een tweede garderobe in haar inloopkast.

Hendrina heeft net uitgebreid gebadderd, gebruikt haar favoriete parfum, kiest voor de gelegenheid haar favoriete bloesje. De motieven zijn uitgevoerd met drie benen rondom het mooie gezicht en blonde haar van Medusa. Ik ben trots op onze vlag met zonnelymbol. Zelf heeft ze glanzend gitzwart haar. Zoals zij zijn ook haar voorouders in Palermo geboren. Haar voorouders leidden de volksopstand in 1282 (de Vespers). In gedachten over wat opa vertelde: hij vond een link met onze familietak. Hij vertelde dat koning Karel van Anjou opa's voorvader van z'n land beroofde. Allemaal voor z'n oorlog tegen de Byzantijnen. Hendrina speelde als kind vaak in het park dicht bij de Santo Spirito, het gebedshuis waar het zich allemaal afspeelde. Samen met haar vriendjes speelden ze het verhaal dan na. De roodgele vlag van de Siciliaanse Vespers met Medusa in het midden heeft een ereplaats in de woonkamer van haar woning boven de winkel. De kleuren rood voor Corleone en geel voor Palermo in de vlag, stonden tijdens de opstand symbool voor de vereniging van heel Sicilië tegen de Fransen. Dat hebben wij samen toch maar mooi geflikt, denkt ze. Zittend voor de spiegel zegt ze: 'Heeft die arrogante Fransos geweten ook.' Ze kan de gedachten niet loslaten tijdens het stiften van haar lippen. Ze denkt: de opstand begon met de grove behandeling van een vrouw op weg naar de avondmis; een officier fouilleerde haar hardhandig. Hij werd na de mis tussen de kerkbankjes gevonden, heft van een lang mes stak uit z'n ribbenkast. Fransen eruit... Ze vormt haar lippen in een kusgebaar, tevreden met haar zachtroze lippen. Ze denkt: accentueren mooi met m'n gebruide huid. Ze doet het knoopje boven haar decolleté open en weer dicht. In de auto maar doen, denkt ze. Anders komen we niet eens weg. Hendrina beschouwt zichzelf meester in hun relatie, zegt: 'Tot over z'n oren verliefd op me.' Om nu te zeggen dat ik ook smoorverliefd ben..., denkt ze. Naar buiten lopend zegt ze: 'Zo, laat de chauffeur maar voorrijden.'

In de auto: 'Ik ga alleen mee naar dat saaie feestje van je als je belooft dat we snel op vakantie gaan.'

'OK meid. Jij krijgt toch altijd je zin. Laten we daar nu geen uitzondering op maken,' lacht Theo.

3

Lisa del Grieco is een opvallende verschijning in Siracusa: haar golvende kastanjebruine haar trekt ieders aandacht. Bijeen gebonden in een staart, zit ze lekker te zonnen op balkon. Heerlijk die ijskoude limonade, denkt ze. Ijsblokjes drijven rond haar mond, en rond een takje munt. Ze geniet van het moment, denkt over haar ontwikkeling vanaf het VMBO: steeds afgewezen voor diverse jobs. Ik was te eerlijk door te vertellen over m'n aanhoudingen. Als kind deed ik mee aan diefstallen, we werden steeds brutaler, stalen fruit, snoepgoed tot en met kleding en scooters. Heb ik wel spijt van. Gelukkig zag ik de advertentie in Il Giornale: Keukenhulpje gevraagd op Landgoed Nido d 'Aquila. Nu al hoofd huishouding, wat wil je nog meer? Je hebt 't goed gedaan meid... Kan niet anders zeggen..., denkt ze afsluitend. Ze zet haar glas neer, doet zelt langzaam weg in een comfortabel dutje.

Ver weg in zijn tuin drinkt Andrea Perro gulzig uit een flesje mineraalwater, nipt tussendoor van een lokaal rood wijntje, eet de beste olijven van Zuid-Italië. Hij is thuis in de hak van Italië, woont vlak bij Brindisi. Bij elke weggeschoten pit verwenst hij alle Europeanen ten Noorden van hem. Andrea is een neef van Theo Sgomerra, zoon van Theo's zus Claudia en zwager Marcus Perro. De meeste mensen vinden Andrea niet sympathiek, vinden hem een onruststoker en niet erg snugger. Met veel vijven en zessen heeft Theo ingestemd met het verzoek van zijn geliefde zus Claudia: geef 'm alsjeblieft wat werk, het is maar totdat-ie een baan gevonden heeft. Theo snapt niet hoe Andrea een zoon van zijn zus kan zijn. Hij heeft nog niet bedacht wat hij hem kan laten doen, betaalt wel een maandloon om zijn zus tegemoet te komen. Andrea probeert zijn oude schoolvriend Gianni Natere te bereiken. Waar Andrea de brui gaf aan school, studeerde Gianni door. Gianni is financieel expert, verzorgt alle financiën voor Landgoed Nido d 'Aquila en Sgomerra's internationale zaken. Zijn werk voert hij hoofdzakelijk uit in zijn kantoor op het landgoed, hij heeft geen ervaring met veldwerk, rapporteert aan Luigi Ordinato. Andrea wordt er niet vrolijker op, hij probeert Gianni's mobieltje nogmaals. 'Zou thuis zijn bij z'n vriendin Lisa,' zegt hij geërgerd. Hij belt Lisa.

'Andrea..., dit is nu al de derde keer. Ik heb beloofd Gianni te vragen je terug te bellen. Doe 't gelijk als hij thuiskomt. Geloof me nu maar. Hou op met bellen...'

'Jaja... Waarom heeft die gozer z'n mobieltje niet bij zich? Is niet meer van deze tijd: hij moet gewoon bereikbaar zijn voor belangrijke vrienden. Wie denkt hij dat-ie is? Is zeker vergeten hoe belangrijk m'n oom is... M'n olijven zijn ook nog eens op..., verdomme.'

'Hé, niet grof worden hè... Gianni weet heus wel hoe belangrijk jij bent. Belt je zeker en vast terug. Dag Andrea... Prettige middag verder.'

De voordeurbel rinkelt langdurig, Gianni staat op de stoep.

'Ciao. Kom binnen schat,' zegt ze.

Gianni verzet geen voet, blijft staan waar hij staat. Een zwoele bries duwt zijn blonde krullen voor ondeugend kijkende blauwe ogen. Met een snelle zijdelingse beweging zwaait hij de krullen voor zijn ogen weg, kijkt haar uitdagend aan, ontbloot zijn witte tanden met een brede grijns.

Lisa vraagt: 'Kom je niet binnen lieverd? Je oude schoolvriend Andrea heeft gebeld. Of je hem wilt terugbellen. Hij heeft haast en is kwaad omdat jij je mobieltje bij mij hebt laten liggen. Je bent lang weggebleven. Wat heb je allemaal uitgespookt? Waar zijn je boodschappen?'

Gianni zegt niets, kijkt om zich heen, kijkt dan weer lang en intens naar Lisa.

Lisa vraagt: 'Waarom blijf je daar zo staan? Wat zie je? En..., waarom kijk je mij steeds zo indringend aan? Die priemende blauwe ogen van je intimideren me. Kappen joh.'

Hij ziet ze in de verte aankomen, zakt door één been, houdt zijn knie stijf op de grond, zegt: 'Lieve schat, je weet dat ik op de basisschool al verliefd op je was. Jij zag mij niet eens staan. Ik hoop dat je nu ook voor mij valt. Wil je je met mij verlossen?'

Ze kijkt verbaasd naar twee gouden kettinkjes en eraan bungelende hartjes.

'Vind ik zo mooi. Ik wil je voorstellen ze te dragen als teken van onze verloving. Als je instemt natuurlijk...'

'Ach schat..., wat lief van je. Daar ben je dus zo lang mee bezig geweest.'

'Já..., ik wil...'

Gianni staat op, heft beide handen op in een gebaar van 'kom maar op jongens'. Hij omhelst Lisa, zoent haar vol op de mond. De lokale fanfare komt goed hoorbaar aan marcheren. Van de andere kant verschijnen zijn bandvrienden. Muziekstijlen passen niet echt bij elkaar, denkt Gianni. Maar, wat maakt 't uit...? Tafels en stoelen van de burens waren al geregeld, in no time staat alles buiten. Bevreemde ambtenaren gingen akkoord met de afzetting van de straat onder voorwaarde. Men zei: 'Voor zeven uur vanavond opruimen alsjeblieft, dan wordt 't verkeer druk met eters.'

De plaatselijke cafébaas rolt een vat bier voor de deur. Zijn medewerkers plaatsen ijsemmers met witte wijn en limonade. De flessen rode wijn staan prominent uitgesteld. Theo Sgomerra is er niet bij, betaalt wel alle versnaperingen. Een groot bloemstuk met zijn naam en gelukwensen wordt door de cafébaas neergezet. Die schiet een zootje serpentine in de lucht, lantaarnpalen en bomen helpen deze hoog te houden. Haar hartsvriendin Hendrina Trentino is wel van de partij. Ze bracht gebakjes mee, versierd met een marsepeinen Siciliaanse vlag. Lisa's en Gianni's telefoons gaan binnen wel 10 keer over. Het feestgedruis overstemt 't geluid: een vrolijke boel.

De man op de hoek van de straat valt niet op. Hij is gekleed in een sportief donkerblauw vrijetijdspak, draagt een donkerblauwe baseball cap met Siciliaanse vlag. Buiten algemene snapshots van het verlovingsfeestje, neemt hij er ook genoeg van Gianni en Lisa. Hij denkt: waarom die close-ups? Ach, interesseert me eigenlijk niet. Blij met de vergoeding en reisjes. Tripje Brindisi was ook niet slecht. Wel een onbeschofte hork die Andrea Perro. Maar ja..., wat kan mij 't schelen...

Lisa zegt: 'Hartelijk bedankt allemaal. We houden zielsveel van jullie.' Gianni tilt haar op, geeft 't publiek een knipoog. Ze ligt in zijn armen, haar golvende haardos hangt haast op de grond. Hij draagt zijn lief voorzichtig over de drempel. Met zijn heup smijt hij de deur dicht, zegt: 'Zo..., nu wij.' Begripvolle gasten maken buiten schoon schip. Binnen blijven telefoons het proberen. In zijn armen brengt hij zijn grote liefde naar de slaapkamer, legt haar zachtjes op de spreij, zegt: 'Niet weglopen schatje, ik ben zo terug.' Effe die piepende krenge op stil zetten, denkt hij. Bij terugkomst slaat Lisa haar armen om hem heen, rolt hen om. Ze gooit haar kastanjebruine lokken naar achteren, kijkt hem ondeugend aan, pakt zijn polsen, drukt ze boven zijn hoofd, zegt: 'Zo..., je wil je met mij verloben hè? Maak je borst maar nat, ik toon nu m'n ware karakter. Kijken of je morgenochtend geen spijt hebt van je aanzoek.' Hij ondergaat haar bazige handelingen gewillig. Ze bedekt zijn gezicht met volle zoenen. 's Morgens samen douchen. Boiler houdt 't niet bij. Ze zegt: 'Handdoek per favore signore...' Ze ontbijten in alle rust, kijken elkaar verliefd aan.

Gianni: 'Dan zal ik Andrea maar eens terugbellen.' Zijn verhaal heeft hij klaar: 'Hoi Andrea, excuses vriend. Je weet dat ik je niet zomaar laat wachten. Urgente zaken... Waarmee kan ik je helpen?'

'Helpen..., mij helpen? Waar heb je 't over man? Ik wil jou helpen, en dan behandel je me zo. Die urgente zaken van je waren wel erg urgent. Wat was het?'

'Andrea, neem alsjeblieft van mij aan dat 't een halszaak was. 't Ging letterlijk om m'n leven. Hoe en waarom wil je mij helpen?'

'Nou ja, verder aandringen heeft waarschijnlijk geen zin. M'n oom Theo heeft me een opdracht gegeven. Hij heeft veel vertrouwen in me, is 't eens met mijn beslissing om jou mee te nemen. De zaak gaat zich in Nederland afspelen. Interessant land voor zaken.'

'Wat voor zaak? Waar gaat 't om? En..., weet je..., ik ga liever niet mee. Pas verloofd... Wil mijn lief voorlopig liever niet alleen laten voor één of andere klus.'

'Eén of andere klus? Wat denk je wel man? Oom Theo stuurt ons op pad. Moet ik 'm vertellen dat je niet meewerkt?'

'Nee natuurlijk niet. Eh... Hoelang duurt 't karwei? En..., weet Luigi hiervan af?'

'Ja natuurlijk weet hij ervan, wat denk je dan? Hij vindt 't prima. Het karwei duurt een dag of vijf. Laten we elkaar woensdagmiddag ontmoeten in B&B de Nieuwe Bakkerij. Adres komt eraan. Onze eerste actie is observeren in de rijkere buurten rond en in Den Haag. Ik stort 't geld voor de reis op je rekening. Goeie reis. Ciao.'

Gianni denkt: Luigi is zeker akkoord gegaan omdat ik de inventarisatie heb afgerond. Was wel een megaklus zeg...

4

Amber is opgegroeid in Rijswijk, leidt een plezierig leven met haar familie en vrienden. Tot nu toe ontbrak het haar aan niets: de familie is gezond, haar ouders Marianne en René hebben beiden goedbetaald werk, ze wonen prachtig aan het Mareq in Rijswijk. Op haar zestiende verjaardag kreeg ze Arlo, haar lieve Dobermann. Ze heeft hem met veel toewijding opgevoed de afgelopen twee jaar. Ze zijn gek op elkaar. Ze is een beetje zenuwachtig op weg naar school. Is toch spannend zo'n diploma-uitreiking, denkt ze. Moet ik nog wat zeggen? Ze ontvangt vol trots haar gymnasiumdiploma. Familie, vrienden en vriendinnen zijn allemaal uitgenodigd voor een groot feest vanavond. Haar favoriete nicht Rina heeft voor de diploma-uitreiking vrijaf genomen. Ze zit op de eerste rij in de aula. Later deze maand reist ze af naar Italië voor haar werk in het rechteam van Han Prinsens. De rector: 'Ruime voldoende voor exacte vakken.' Roemt met name Amber's talenkennis: 'Frans, Latijn, Grieks en ook nog eens vloeiend in Mandarijn, Italiaans en Spaans.' Rina klapt fanatiek bij de lofrede.

'Mandarijn is handig met de Chinezen als wereldleiders,' zegt Amber zacht.

'Harder Amber,' gebaart Rina met haar lippen. Amber verheft haar stem, bedankt de rector, leraren en klasgenoten voor de leuke samenwerking, haar ouders voor hun support. 'Ik vind Italië voorlopig 't interessantste en leukste land. Hoop daar ooit te werken.' Over een universitaire studie heeft ze lang nagedacht: ik ga agricultuur, voedingsleer en bosbeheer doen.

Ze had Rina eerder een uitgebreide uiteenzetting over Italië voorgeschoteld: 'Latijnen verhuisden 1000 jaar voor onze jaartelling van centraal Europa naar de benedenloop van de Tiber rivier. Eén stam stichtte Rome, ze noemden zichzelf Romeinen.'

'Jaja, zo is het wel goed...,' zei Rina destijds. 'Je weet enorm veel. Wat een uitslover zeg.' Ze moesten allebei hard lachen.

Rina vindt Amber's passie prachtig. Ze denkt terug aan haar eigen studententijd toen ze nog aan de Melis Stokelaan in Den Haag woonde. Eerst wilde ze schrijver worden nadat ze zich al jong had verdiept in schrijver Melis Stoke uit de 13de eeuw. Die was in dienst van Floris de Vijfde, onderzocht en beschreef de moord op zijn werkgever. Later ontdekte ze dat hedendaagse historici zijn geschiedschrijving in twijfel trekken. Toch besloot ze om haar toekomst in die richting te ontwikkelen. Ze dacht: speuren, onderzoeken en schrijven zijn mijn passies. Ze is afgestudeerd juriste en ging met veel plezier in op de uitnodiging om lid te worden van een joint investigation team. Han Prinsens is haar leidinggevende. Schrijven doet ze nu als hobby, heeft net een kinderboek geschreven. Ze hoopt het uit te geven voor de december feestdagen.

Amber's gedachten dwalen af tot de diploma-uitreiking aan haar vriendin Antine. Ze staat een tijdje te klappen, geeft Antine een zoen en keert terug naar haar toekomstdromen. Tatiana spreekt haar aan: 'Wat sta je nou te dromen meid? Hoe laat begint 't feest? Moet ik nog wat meenemen?'

'Nee hoor, als Antine en jij komen dan wordt het automatisch leuk. Tot vanavond.' Ze denkt verder na over haar idealen: ooit zal ik in de voetsporen treden van alle volkeren die Italië bezochten. Van Grieken tot Normandiërs, stuk voor stuk waren ze verliefd op 't land.

'Je staat zeker weer te dagdromen over de Repubblica Italiana Amber?'

'Ja..., sorry rector.'

'Geeft niets hoor meid: een mens zonder dromen leeft niet echt.'

'Dank u mevrouw, ik ben het volledig met u eens.'

Thuis laat ze Arlo uit, schuift aan, eet gehaast, bereidt zich voor op het feestje. Haar vrienden hebben een gezamenlijke verrassing voorbereid als cadeau. Haar grote vriend Ben vertelde eerder: 'Wij zorgen voor de muziek.' Amber's vader René heeft verlengsnoeren en kabelhaspels klaarliggen. 'Ben kan zijn draaitafels en versterkers aansluiten,' zegt hij tegen Amber. Groot is haar verbazing als er wordt aangebeld en haar favoriete bandleden voor de deur staan. 'Even de apparatuur aansluiten Amber,' zegt leadzanger Rob. 'Bereid je vrienden maar voor op een wilde boel, we verwachten dat iedereen meedoet.' De avond vliegt voorbij, Amber slaapt de volgende dag uit. Ze zit op de bank, neemt tussen de middag een yoghurtje en dut af en toe in. Later die middag voelt ze zich een stuk fitter, klaar om te sporten. Haar lieve dobermann pinscher krijgt een knuffel. Ze fietst met vriendin Tatiana langs een weiland en door het Overvoorde bos naar de Haagse sporttuin aan de Van Ruysbroekstraat. Daar volleyballen ze al jaren met plezier. De meiden hebben niet in de gaten dat ze op grote afstand worden gevolgd door twee klungelige fietsers. Slingerend krijgen die langzamerhand de slag te pakken op de oude brikken. Ze mochten deze voor een prikkie meenemen van de sloperij waar ze ook een oud VW-busje kochten. Na afloop van het sporten wil Tat nog even buiten blijven hangen, vraagt: 'Is dat OK voor jou Amber?'

'Ja natuurlijk joh. Je weet 't: m'n karatetechnieken zijn vermaard. Knietje hier, elleboogje daar: hup in coma.'

Ze lachen.

Amber zegt: 'Ga zelf wel terug als 't nog licht is liefje. Tot morgen. See you...'

5

Carla Vehkamp rondde haar universitaire studie rechten af toen ze 25 was. Opgegroeid in het Haagse Spoorwijk had ze al vroeg met de politie te maken. Ze denkt er regelmatig aan terug: die juten achtervolgde mij en m'n kerstbomenjachtbende, rolde opslagplaatsen op voordat het oudjaarsavond werd. Het kwam maar al te vaak voor dat ons vreugdevuur kleiner was dan dat van die gasten op het Heeswijkplein. Ik nam me toen al voor om bij de politie te gaan werken, maar dan wel aan belangrijkere zaken. Na haar studie werkte ze twee jaar bij Europol. Het delen van informatie over grensoverschrijdende misdaden was interessant maar actie ondernemen heeft haar voorkeur. Ze sprong een gat in de lucht toen ze werd gevraagd om een Joint Investigation Team (JIT) op te richten. Het 25-koppige JIT-team bestaat uit aanklagers, agenten, rechters en administratief medewerkers. Hun taak is het in kaart brengen en oprollen van misdaadsyndicaten die handelen in drugs. Europol ondersteunt haar team dat binnen de verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie in Nederland valt. Ze heeft agententeams geselecteerd voor Antwerpen, Barcelona, New-York, Rotterdam en Sicilië. Ze broedt al maanden op het onderzoek naar de activiteiten van een specifiek internationaal georganiseerd misdaadsyndicaat. De nieuwe software motorobreak – ontwikkeld door de IT-afdeling – werkt veelbelovend. Eén onderschept telefoontje bevatte zelfs een aantal namen. Interessant dacht ze: die naam van een landeigenaar op Sicilië. Navraag bij de burgemeester wees uit dat deze meneer wordt genoemd om zijn goede daden voor de gemeenschap.

Online meeting met commissario Fritelli van de politie in Palermo. De commissaris is nog van de oude stempel, heeft zijn hele leven alleen met mannen gewerkt. Inmiddels hebben vrouwen hun intrede gedaan, zijn in alle gelederen van het korps te vinden. Fritelli probeerde in de loop van de tijd allerlei smoesjes te verzinnen voor zijn ingesleten gewoonte om vrouwen eerst op hun uiterlijk te beoordelen. Als mensen hem hierop betrapten dan vertelde hij dat het puur zakelijk was: 'Je krijgt een goede eerste indruk van iemand als je op het uiterlijk let.' Hij is direct geïmponeerd door Carla's voorkomen, haar kordate optreden en hoge functie. Carla legt haar onderzoek naar internationaal opererende drugsbendes aan hem voor. Ze schat hém dik vijftig. Kan ouder zijn, denkt ze. Hij heeft waarschijnlijk de zonsverduistering dicht. De commissario biedt zijn diensten graag aan. Carla gaat gelijk op het aanbod in: 'Ik wil de financiële gegevens van meneer Theo Sgomerra en zijn vriendin Hendrina Trentino graag inzien. We houden u vanzelfsprekend op de hoogte van relevante ontwikkelingen commissario.'

Fritelli: 'Ik ken de heer Sgomerra niet persoonlijk. Hij deelt z'n rijkdom ruimhartig met de gemeenschap naar men zegt. Z'n laatste gift heeft iets te maken met een kerk in Siracusa. Ik ben een beetje verrast door uw onderzoek, vermoedt dat u niets onoorbaars zult vinden.'